

χή ποιμαντορία του νέου Επισκόπου, λέγοντας emphaticά: «Δεν έχω καμμία αμφιβολία για την επιτυχία σου. Είμαι πεπεισμένος ότι θα τιμήσεις το Οικουμενικό μας Πατριαρχείο και την Ιερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας. Η σύνεσός σου, η λιπαρά θεολογική σου παιδεία, το συγγραφικό σου τάλαντο, η βαθιά σου πίστη, η ευγένεια των τρόπων σου, η πνευματικότητά σου, οι ασκητικές καταβολές που έχεις λάβει από τον «ήγαπημένον παρ' ύμιν τε καί ημίν» προηγούμενο Στέφανο Παντανασιώτη, και η σωφροσύνη που σε χαρακτηρίζουν, αποτελούν σπουδαία εχέγγυα ασφαλούς διακονίας και προσφοράς στην ευλογημένη Αρχιεπισκοπική Περιφέρεια της Αδελαΐδος».

«Δούλος του Θεού»

Με τη σειρά του, ο νεοχειροτηνηθείς, συνοδικός πλέον, Επίσκοπος, επικαλέστηκε την αγιαστική παρουσία του Αγίου Πνεύματος, και έκανε λόγο για την προσωπική του Πεντηκοστή, σημειώνοντας χαρακτηριστικά: «Η χάρις της αγιαστικής παρουσίας του Αγίου Πνεύματος, δια των Αγίων προσευχών σας Σεβασμιώτατε, κορηγεί προς εμέ τον ανάξιον την ευλογία να βρίσκομαι σήμερα εδώ και να βιώνω την προσωπική μου Πεντηκοστή».

Εκφράζοντας, δε, ταπεινώς, τη μεγάλη ευγνωμοσύνη του προς τον Σεβασμιώτατο Αρχιεπίσκοπο Αυστραλίας κ. Μακάριο, τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο, και την Ιερά Σύνοδο του Οικουμενικού Πατριαρχείου, για την εκλογή του,

επεσήμανε: «Οι Άγιοι Πατέρες της Εκκλησίας μας διδάσκουν ότι ο πλέον ακριβής τρόπος να μιλήσουμε περί του Θεού, να θεολογήσουμε, είναι να τον Δοξάζουμε».

Εξάλλου, φανερά συγκινημένος, και με πλήρη επίγνωση της σημαντικότητας της αποστολής του ως Επισκόπου, σταχυολόγησε τη νουθεσία του Αγίου Βασιλείου Καππαδοκίας, κορυφαίου Θεολόγου της Ορθοδοξίας: «Ο εν Αγίοις Πατρίων Βασίλειος ο Μέγας, διακρύπτει ότι ο Επίσκοπος πρέπει να είναι δούλος του Θεού».

Ο νέος Επίσκοπος εξήρε το έργο του κ. Μακαρίου ως Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας, υπενθυμίζοντας: «Από τη στιγμή που το Άγιο Πνεύμα σας εγκατέστησε Πατέρα και Ποιμενάρχη στον ευλογημένο τόπο μας, ξημέρωσε μια νέα πνευματική εποχή. Κατορθώσατε να επουλώσετε τραύματα και να μεταμορφώσετε τα αδρανή».

Ακόμη, δεν παρέλειψε να αναφερθεί με ευχαριστήρια λόγια στον μακαριστό Αρχιεπίσκοπο Αυστραλίας Κυρό Στυλιανό, «εις τον οποίο οφείλω την ιεροσύνη μου» όπως υπογράμμισε, καθώς και στον πνευματικό του Πατέρα, τον Προηγούμενο της Ιεράς Μονής Παντανάσσης, Πανοσιολογίτατο Αρχιμανδρίτη, Γέροντα Στέφανο. Τέλος, εξέφρασε τις ευχαριστίες του στους φυσικούς γονείς του, Παναγιώτη και Χρυσούλα, στα αδέρφια του, στους συγγενείς του, στους αδελφούς φίλους του και στους σεβαστούς Πατέρες του Κλήρου.

Συλλειτουργία Αρχιερέων και συγκίνηση

Κατά την τέλεση της χειροτονίας, τον Αρχιεπίσκοπο πλαισίωσαν ο Μητροπολίτης Σεβαστείας κ. Σεραφείμ, ο Επίσκοπος Δέρβης κ. Ιεζεκιήλ, ο Επίσκοπος Μιλπουπόλεως κ. Ιάκωβος, ο Επίσκοπος Μελόης κ. Αιμιλιανός, και ο Επίσκοπος Κυανέων κ. Ελπίδιος, καθώς και πλειάδα κληρικών. Ακόμη, συλλειτουργήσαν, οι Μητροπολίτες Κορέας κ. Αμβρόσιος, Χονγκ Κονγκ κ. Νεκτάριος, Σιγκαπούρης κ. Κωνσταντίνος, Νέας Ζηλανδίας κ. Μύρων, Μα-

γασκάρης κ. Ιγνάτιος, και Σικάγου κ. Ναθαναήλ, οι οποίοι βρέθηκαν στην Αυστραλία εν όψει των ονομαστηρίων του Αρχιεπισκόπου κ. Μακαρίου.

Τη χειροτονία παρακολούθησαν βαθιά συγκινημένοι οι γονείς και συγγενείς του νέου Επισκόπου, η Ύπατος Αρμοστής της Κυπριακής Δημοκρατίας κα Μάρθα Μαυρομάτη, ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδας στο Σύννευ κ. Χρήστος Καρράς, και η σύζυγός του, Εμπορική Σύμβουλος, κ. Κάτια Γκίγκιζα. Μαυρομάτη, ο επίτιμος Πρόξενος της Ελλάδας στο Μπρίσμπεϊν, κ. Δημήτρης Ράπτης και ο πρόξενος της Ελλάδας στην Αδελαΐδα, κ. Τζορτζ Ψιάχας (George Psiachas).

Χειροτονία ανήμερα της εορτής του Οσίου Μακαρίου

Η χειροτονία τελέστηκε την ημέρα των ονομαστηρίων του Αρχιεπισκόπου, εορτή του Οσίου Μακαρίου εξ Αιγύπτου του θαυματουργού, ενός μεγάλου και σπουδαίου ασκτού της Ορθοδοξίας, στον βίο του οποίου αναφέρθηκε ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ. Μακάριος:

«Ο Άγιος Μακάριος έζησε με υπεράνθρωπα ασκητικά παλαιόματα, αγωνίστηκε πάρα πολύ, απέφυγε τη δόξα και τον έπαινο των ανθρώπων, και αξιώθηκε να λάβει πολλά χαρίσματα από τον Θεό, όπως αυτά της προοράσεως, της θαυματουργίας, της διακρίσεως των λογισμών και των δακρύων. Στο συναξάριό του αναφέρεται ότι ακόμη και δύο αναστάσεις νεκρών επιτέλεσε θαυματουργικώς: την πρώτη φορά, για να αποδείξει την αθωότητα ενός ανθρώπου που τον κατηγορούσαν άδικα ως δολοφόνο· και τη δεύτερη, για να αποδείξει σε έναν αιρετικό την αλήθεια της Ορθοδόξου Θεολογίας για την ανάσταση των νεκρών και τη μετά θάνατον ζωή. Είχε λάβει από τον Θεό και το χάρισμα της προφητείας, και γι αυτό οι λόγοι του είναι διαχρονικοί και βαθιά θεολογικοί».

